Dosarul nr. 2-490/25

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

25 iunie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediu Rîșcani)
În componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Vitalii Ciumac
Grefier Aliona Busuioc

Examinînd în ședință de judecată publică, în sediul instanței, acțiunea intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ruslan Caragherghi împotriva SRL ”RGWB GROUP” privind încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Argumentele şi poziția reclamantului:

La 10 ianuarie 2025, Ruslan Caragherghi a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”RGWB GROUP” privind încasarea sumei şi compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la data de 09.09.2024 a încheiat cu SRL ”RGWB GROUP” Acordul de procurare şi livrare auto SUA nr.1. Conform Acordului sus-menționat, furnizorul SRL ”RGWB GROUP” s-a obligat în numele clientului Caragherghi Ruslan să organizeze achiziţionarea unui vehicul la licitaţii auto şi parcări din SUA şi livrarea vehiculului specificat la locul de primire a vehiculului în conformitate cu cererea (instrucţiunea) clientului.

De asemenea, menționează că, conform pct. 4.1. din Acord, furnizorul s-a obligat să livreze vehiculul achiziționat în favoarea clientului din portul de plecare către portul de destinaţie într-un termen care nu depăşeşte 60 (şaizeci) de zile de la data primirii din fondurile clientului pentru a plăti costul vehiculului, costul livrării din portul de plecare în port, destinație (Moldova) şi alte cheltuieli pe partea SUA. Tot, conform pct.4.4 din Acord, durata totală de livrare a vehiculului în portul de destinație nu este mai mare de 60 zile de la data achiziționării vehiculului în SUA.

Totodată, susține că, potrivit pct. 5.1 din Acord, plata remunerației furnizorului şi a cheltuielilor pentru achiziţia şi livrarea vehiculului achiziționat în favoarea clientului este efectuat de către Client în următoarea ordine: 5.1.1. În ziua încheierii prezentului contract, clientul efectuează un avans către furnizor în valoare de cel puţin 10 (zece) la sută din costul

total estimat al maşinii clientului, dar nu mai puțin de 1000 (o mie) euro necesare pentru participare la licitaţie furnizorului pentru achiziţionarea unui vehicul selectat de client la o licitaţie şi alte platforme de tranzacţionare; 5.1.2. În termen de 2 (două) zile bancare de la data licitației sau licitaţiei, în urma căreia vehiculul a fost achiziționat de furnizor la cererea clientului, clientul plătește conform informaţiilor furnizate de furnizor detaliază integral costul vehiculului şi costul livării vehiculului (costul în SUA) din port expediere la portul de destinaţie pe baza rezultatelor licitației și a facturii furnizor; 5.1.3 În termen de 3 (trei) zile de la data la care furnizorul anunţă clientul despre trimiterea vehiculului către portul de destinație, clientul plăteşte furnizorului costul vămuirii vehiculului, alte cheltuieli, precum și taxele de agenție specificate în clauza 5.4. din prezentul Acord. Baza pentru plata este factura emisă de furnizor către Client.

Reclamantul afirmă că, la aceeași dată când a fost încheiat Acordul de procurare şi livrare auto SUA nr.1 (09.09.2024), între acesta şi administratorul pârâtului SRL „RGWB GROUP” dl ***** a fost semnată o Anexă prin care se confirmă faptul achitării în tranșe a sumei de 15900 euro. Astfel, pârâtul s-a angajat să livreze automobilul în termen de 60 de zile, Anexa respectivă fiind semnată şi ştampilată de părți, având o valoare juridică incontestabilă.

Partea reclamantă indică faptul că, la data de 12.12.2024 a expediat în adresa pârâtului o notificare privind rambursarea sumei de 15900 euro în termen de 10 zile calendaristice de la recepţionarea notificării. Însă, pârâtul a neglijat angajamentele asumate prin Acordul de procurare și livrare auto SUA nr.1 (09.09.2024) şi Anexa semnată la aceeași dată, fiind încălcate termenele legale convenite de părți.

Prin urmare, susține că în calitate de împrumutător este în drept să obțină plata silită a sumei împrumutului. Astfel, la momentul depunerii prezentei cereri, pârâtul a depăşit excesiv termenul de restituire a împrumutului, nu a executat benevol obligaţia sa de achitare a sumei împrumutului şi nu a manifestat nici o intenție în acest sens, considerent pentru care este în drept să se adreseze cu prezenta cerere de chemare în judecată privind încasarea datoriei în mărime de 15900 euro.

Totodată, reclamantul menționează că, conform Acordului de procurare şi livrare auto SUA nr.1 (09.09.2024) şi anume pct. 6.3, a fost stabilit că în caz de întârziere în îndeplinirea obligațiilor de către furnizor în temeiul prezentului contract, acesta din urmă plăteşte clientului o penalitate în valoare de 0,33% din costul serviciilor furnizorului pentru fiecare zi de întârziere.

Astfel, având în vedere faptul că pârâtul nu și-a executat obligațiile asumate prin Acord şi Anexă, iar ulterior nu a restituit suma urmare a notificării expediate, este îndreptățit la încasarea dobânzii de întârziere în valoare de 3346 euro.

Reclamantul menționează că, în baza contractului de asistenţă juridică i-au fost prestate servicii de asistenţă juridică pentru litigiul privind încasarea sumei împrumutului de la SRL „RGWB GROUP” în sumă de 1000 euro, cheltuieli care sunt reale, necesare și rezonabile și precum practicilor şi recomandărilor în domeniu: a. Cheltuielile sunt necesare – având în vedere complexitatea dosarului, prestatorul a efectuat un şir de măsuri prealabile depunerii cererii de chemare în judecată, precum consultații cu acordarea asistenței juridice, studierea materialelor cauzei, întocmirea notificării prealabile și cererii de chemare în judecată precum şi expedierea/depunerea acestora. Astfel, prin prisma celor expuse, cheltuielile de asistență juridică suportate sunt necesare în scopul apărării drepturilor încălcate și înfăptuirii actului de justiție; b. Cheltuielile sunt rezonabile – la stabilirea cheltuielilor de consultanţă şi asistenţă juridică de către părți, au fost luate în considerație complexitatea cazului, cuantumul semnificativ al datoriei înregistrate, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa, experienţa, reputaţia şi abilitatea

avocatului, precum și alți factori care determină incontestabil caracterul rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică cerute.

Reclamantul Ruslan Caragherghi solicită instanței de judecată admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtului SRL ”RGWB GROUP” a datoriei în mărime de 16900 euro cu titlu de împrumut, dobânzii de întîrziere în mărime de 3346 euro și cheltuielilor de judecată.

Argumentele și poziția pârâtului:

În termenul acordat de instanță pentru prezentarea poziției procesuale, pârâtul SRL ”RGWB GROUP” nu și-a exercitat dreptul de a depune referință asupra cererii de chemare în judecată înaintată de Ruslan Caragherghi, nu a prezentat obiecții sau explicații scrise cu privire la pretențiile formulate de reclamant.

În ședința de judecată reclamantul Ruslan Caragherghi și avocatul acestuia Russu Alexandr și-au concretizat în mod verbal cerința cu privire la încasarea datoriei, solicitând încasarea acesteia în mărime de 15900 euro, în rest au pledat pentru admiterea integrală a acțiunii în sensul cum a fost formulată.

În ședința de judecată pârâtul SRL ”RGWB GROUP”, fiind înștiințat public despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivele absenței sale, nu a solicitat amânarea ședinței de judecată, motiv pentru care instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia (f.d. 37 – 39).

Aprecierea instanței de judecată

Studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând circumstanțele de fapt și de drept expuse de reclamant, instanța de judecată constată că cererea de chemare în judecată înaintată de Ruslan Caragherghi este una întemeiată parțial, urmând a fi admisă parțial, din următoarele raționamente.

Din sensul art. 5 din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime. Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare. Renunțarea uneia dintre părți la dreptul de a se adresa în judecată prin încheierea în prealabil a unei convenții nu are efect juridic, cu excepția cazurilor de încheiere, în condițiile legii, a unei convenții arbitrale.

Potrivit art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În mod preliminar, instanța atestă că, prevederile art. art. 240 alin. (3), 60 alin. (4) și 166

alin. (1) CPC, reflectă caracterul devolutiv (limitele de expunere) al unui proces civil, unde concluziile instanța trebuie să vizeze strict temeiurile invocate în acțiune, obiectul și părțile acestui proces.

Din probele pertinente conform textelor de lege enunțate, administrate în speță, raportate la raportul juridic litigios dedus judecății, rezultă următoarea situație de fapt.

Cercetând materialele cauzei, instanța a constatat că, la 09 septembrie 2024, între SRL ”RGWB GROUP”, în persoana lui ***** în calitate de furnizor și Ruslan Caragherghi în calitate de client a fost încheiat Acordul de procurare livrare auto SUA nr. 1, potrivit căruia furnizorul s-a obligat să efectueze acte juridice și alte acte în numele clientului și să organizeze achiziționarea unui vehicul la licitații auto și parcări din SUA și livrarea vehiculului specificat la locul de primire a vehiculului în conformitate cu cererea (instrucțiunea) clientului (f.d. 15 – 16).

Potrivit pct. 3.2.2 din Acord, clientul s-a obligat să efectueze o plată în avans către furnizor pentru a asigura executarea acestui contract și, de asemenea, plata costului vehiculului achiziționat în beneficiul acestuia și costurile asociate achiziționării acestuia, precum și remunerația furnizorului în intervalul de timp și în modul specificat în Secțiunea 5 din prezentul acord.

Urmează de reținut că, în aceeași zi, părțile au încheiat Anexa nr. 1 la Acordul de procurare livrare auto SUA nr. 1, prin care au convenit la procurarea automobilului de model „*****”, anul de fabricare 2020, prin care a fost confirmată de către cumpărător și pozele automobilului prin Messenger, Whatsapp, costul automobilului cu comision și transfer constituie 16120 dolari SUA, care vor fi achitați în câteva tranșe și înscrise în următorul articol: 1 – 6000 euro; 2 – 8650 euro; 3 – 350+900 euro (f.d. 17).

La 12 decembrie 2024, reclamantul a expediat în adresa pârâtului o notificare privind rambursarea sumei în mărime de 16120 euro, în termen de cel mult 10 zile de la recepționarea pretenției. Însă, notificarea nu a fost recepționată și a fost restituită în adresa reclamantului cu mențiunea „nereclamat, plecat” (f.d. 18 – 24).

Prin urmare, la 10 ianuarie 2025, reclamantul s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată.

Potrivit art. 9 alin. alin. (1), (2) lit. lit. a) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Iar în conformitate cu prevederile art. 11 Cod civil, buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament.

Conform art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 775 alin. (1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Potrivit art. 858 alin. alin. (1), (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

În conformitate cu art. 992 alin. (1) Cod civil, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Totodată, instanța de judecată menționează că reclamantul susține că între părți a fost încheiat un contract de împrumut, însă, instanța la determinarea naturii juridice a contractului încheiat între părți, urmează să țină cont de regulile privind interpretarea contractelor.

Conform art. 1100 alin. alin. (1) și (2) Cod civil, contractul trebuie interpretat pe principiile bunei-credinţe. Contractul se interpretează după intenţia comună a părţilor, fără a se limita la sensul literal al termenilor utilizaţi.

Potrivit art. 1101 Cod civil, la interpretarea contractului se va ţine cont de natura lui, de circumstanţele în care a fost încheiat, de interpretarea care este dată acestuia de către părţi sau care poate fi dedusă din comportamentul lor de pînă la şi de după încheierea contractului, precum şi de uzanţe.

În acest sens, instanța reține că, stabilirea naturii juridice a raportului litigios nu depinde exclusiv de denumirea atribuită contractului și nici de calificarea juridică propusă de părți, ci de conținutul efectiv al drepturilor și obligațiilor asumate, de scopul urmărit la încheierea contractului și de ansamblul clauzelor contractuale.

Prin urmare, pentru a determina natura juridică a raportului obligațional dedus judecății, instanța urmează să analizeze conținutul Acordului de procurare și livrare auto SUA nr. 1 din 09 septembrie 2024 și al Anexei nr. 1 la acesta, prin prisma drepturilor și obligațiilor asumate de părți, precum și a scopului urmărit la încheierea acestora.

Conform art. 1242 alin. (1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Potrivit art. 1375 alin. (1) Cod civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită.

Astfel, raportând prevederile legale enunțate la circumstanțele constatate în prezenta cauză, instanța reține că raportul juridic dintre părți nu întrunește elementele caracteristice ale unui contract de împrumut. Or, din conținutul Acordului de procurare și livrare auto SUA nr. 1 din 09 septembrie 2024 rezultă cu certitudine că pârâtul, în calitate de furnizor, și-a asumat obligația de a efectua acte juridice și alte acte în numele clientului, de a organiza achiziționarea unui vehicul la licitații auto și parcări din SUA și de a asigura livrarea acestuia la locul de primire indicat de client.

În același timp, reclamantul, în calitate de client, și-a asumat obligația de a achita în avans și ulterior, în condițiile stabilite prin contract, costul vehiculului, costurile aferente procurării și livrării acestuia, precum și remunerația furnizorului.

Astfel, prestația reclamantului nu a constat în transmiterea către pârât a unei sume de bani cu titlu de împrumut, ci în achitarea costurilor necesare executării obligațiilor contractuale

asumate de furnizor. La rândul său, obligația pârâtului nu a constat în restituirea unei sume de bani primite cu titlu de împrumut, ci în procurarea și livrarea autovehiculului în conformitate cu înțelegerea părților.

Prin urmare, chiar dacă reclamantul a calificat în cererea de chemare în judecată suma achitată drept „împrumut", această calificare nu corespunde conținutului juridic al raportului obligațional dintre părți, astfel cum acesta rezultă din conținutul Acordului de procurare și livrare auto SUA nr. 1 din 09 septembrie 2024 și Anexei nr. 1 la acest contract.

Mai mult ca atât, în cadrul cauzei penale pornită în privința lui *****, în calitate de reprezentant al SRL "RGWB GROUP", la etapa confruntării, ***** a declarat că Anexa este un document de confirmare și de achitare a serviciilor pentru procurarea automobilului (f.d. 47 – 51).

Astfel, instanța reține că atât conținutul Acordului și al Anexei nr. 1, cât și declarația reprezentantului pârâtului dată în cadrul cauzei penale confirmă natura juridică a raportului dintre părți, în sensul că între acestea a existat un raport contractual având ca obiect procurarea și livrarea unui autovehicul, iar sumele achitate de reclamant au reprezentat contravaloarea prestațiilor și cheltuielilor aferente executării acestui raport contractual, și nu o sumă transmisă cu titlu de împrumut.

În consecință, instanța apreciază că pretenția reclamantului urmează a fi examinată prin prisma neexecutării obligațiilor asumate de pârât în temeiul Acordului de procurare și livrare auto SUA nr. 1 din 09 septembrie 2024, și nu prin prisma dispozițiilor legale ce reglementează contractul de împrumut.

În continuare, urmează de reținut că, conform pct. 4.1. din Acord, furnizorul s-a obligat să livreze vehiculul achiziționat în favoarea clientului din portul de plecare către portul de destinație într-un termen care nu depăşeşte 60 (şaizeci) de zile de la data primirii din fondurile clientului pentru a plăti costul vehiculului, costul livrării din portul de plecare în port, destinație (Moldova) şi alte cheltuieli pe partea SUA.

Potrivit pct.4.4 din Acord, durata totală de livrare a vehiculului în portul de destinație nu este mai mare de 60 zile de la data achiziționării vehiculului în SUA.

În contextul dat, instanța de judecată reține că, în cadrul examinării cauzei, s-a confirmat faptul că reclamantul a transmis pârâtului suma de 15900 euro, însă pârâtul nu a prezentat probe care să confirme executarea obligațiilor asumate prin Acord, inclusiv procurarea și livrarea automobilului în termenul convenit.

Totodată, potrivit pct. 3.1.6 din Acord, furnizorul s-a obligat în termen de 10 zile bancare, să returneze suma în avans, la solicitarea clientului, dacă această a fost achitată.

Prin urmare, în cazul în care pârâtul nu şi-a executat corespunzător obligaţiunile asumate, conform prevederilor legale şi contractuale enunţate, iar reclamantul a solicitat restituirea sumelor achitate, instanța de judecată ajunge la concluzia că pretenția reclamantului privind încasarea de la SRL „RGWB GROUP" a sumei de 15900 euro cu titlu de datorie este întemeiată și urmează a fi admisă.

Conform art. 16 alin. (1) lit. h) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin încasarea dobînzii de întîrziere sau, după caz, a penalităţii.

Potrivit art. 942 alin. alin. (1), (2) și (4) Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este

un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract. *În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobînda de întîrziere calculată conform dispozițiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întîrziere*. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobînda de întîrziere.

Conform art. 874 Cod civil, (1) În cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobîndă, se plăteşte o dobîndă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată. (2) Rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei aplicabilă: a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv; b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.

Totodată, instanța notează că, reclamantul a solicitat încasarea dobânzii de întârziere, invocând prevederile art. 874 și art. 942 alin. (2) Cod civil.

Prin urmare, având în vedere opțiunea reclamantului, pretenția urmează a fi examinată prin prisma dispozițiilor legale privind dobânda de întârziere, și nu prin prisma penalității contractuale.

Urmează de reținut că, potrivit pct. 6.3 din Acord, în caz de întârziere în îndeplinirea obligațiilor de către furnizor în temeiul prezentului contract, acesta din urmă plătește clientului o penalitate în valoare de 0,33% din costul serviciilor furnizorului pentru fiecare zi de întârziere. Astfel, existența acestei clauze nu împiedică însă acordarea dobânzii de întârziere solicitate de reclamant, în condițiile art. 942 alin. (4) Cod civil.

Prin urmare, ținând cont de neexecutarea obligației de către pârât și de opțiunea reclamantului pentru dobânda de întârziere, instanța de judecată constată ca fiind întemeiată pretenția privind încasarea dobânzii de întîrziere în sumă de 3346 (trei mii trei sute patruzeci și șase) Euro convertiți în valută națională la cursul BNM la data încasării plății de la SRL ”RGWB GROUP” în beneficiul lui Ruslan Caragherghi.

Conform art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Ca urmare a faptului că acțiunea reclamantului Ruslan Caragherghi a fost admisă, instanța de judecată dispune încasarea de la SRL ”RGWB GROUP” în beneficiul lui Ruslan Caragherghi IDNP a sumei de 11 692 (unsprezece mii șase sute nouăzeci și doi) lei cu titlu de taxă de stat.

Conform dispozițiilor art. 96 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistenta juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Conform art. 63 alin. (4) Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19.07.2002, cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice la apărarea

drepturilor și intereselor lui legitime în cauzele penale, civile și administrative urmează a fi compensate integral și proporțional cerințelor admise (respinse) de partea adversă.

În acest sens, instanța de judecată reține că, Ruslan Caragherghi a fost reprezentat în judecată de avocatul Russu Alexandr în baza mandatului nr. 2335005 din 04 aprilie 2025 (f.d. 33), solicitând încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă totală de 19392,30 lei.

Astfel, instanța de judecată, la determinarea cuantumului compensației acordate, prin prisma practicii CEDO, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, a ținut cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea problemelor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența; faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză.

Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului *(cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.)* s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Astfel, instanța de judecată a stabilit că suma de 6000 (șase mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică ce urmează a fi încasată în beneficiul lui Ruslan Caragherghi de la SRL ”RGWB GROUP” este una reală, necesară și rezonabilă pentru serviciile reprezentantului în bază de mandat, avocatul Russu Alexandr, manifestate prin prezentarea acestuia la ședințele de judecată.

În temeiul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.art.238-241 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Ruslan Caragherghi.

Se încasează de la SRL ”RGWB GROUP” (IDNO 1021600039114) în beneficiul lui Ruslan Caragherghi IDNP *****suma de 15 900 (cincisrezece mii nouă sute) Euro convertiți în valută națională la cursul BNM la data încasării plății cu titlu de datorie, suma de 3346 (trei mii trei sute patruzeci și șase) Euro convertiți în valută națională la cursul BNM la data încasării plății cu titlu de dobândă de întîrziere, suma de 11 692 (unsprezece mii șase sute nouăzeci și doi) lei cu titlu de taxă de stat și suma de 6000 (șase mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest pretențiile din cererea de chemare în judecată, se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la ziua pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîșcani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Vitalii Ciumac**